

Europese vredespelgrimage (1992)

Sieth Delhaas

Kerkblad Protestantse Gemeente Vught, 1992

'What befalls the earth, befalls the children of earth.'

'Wat er met de aarde gebeurt, dat gebeurt ook met de kinderen van de aarde', waarschuwde chieft Seattle de bewoners van de Verenigde Staten al in de vorige eeuw. Zijn waarschuwing zouden in onze eeuw alle bewoners van de aarde ter harte moeten nemen. Immers, overal om ons heen zien we dat wat er met de aarde gebeurt, ook met haar bewoners gebeurt.

In New Mexico, waar we op 6 augustus herdenken dat de atoombommen van de VS in 1945 de Japanse steden Hiroshima en Nagasaki vernietigden, in die staat New Mexico is het grootste aantal gevallen van huidkanker van Noord-Amerika geregistreerd. In deze staat werd in White Sands, nabij de stad Alamogordo eenzelfde soort bom tot ontploffing gebracht, die drie weken later boven de Japanse steden werden uitgeworpen. Resultaat meer dan 150.000 doden.

Van deze misdaad is op 6 augustus 1992 in de VS niet veel meer te merken. Aids en het milieu krijgen nu de aandacht.

In huishoudens worden papier, blikjes, aluminiumfolie en plastic gescheiden opgehaald, maar over wat er 'in de lucht hangt' wordt niet gesproken.

Tijdens onze pelgrimage stoten we elke keer weer op stralingslachtoffers. Soldaten en burgers, die sinds de jaren veertig aan dodelijke en kankerverwekkende straling zijn blootgesteld, maken geen schijn van kans op financiële of medische ondersteuning van de overheid.

In samenwerking met een handjevol vredesmensen in Albuquerque, meest oudere dames, hebben we geprobeerd op het bureau van de *Veterans* een petitie aan te bieden. Dit bureau behartigt de zaken van alle V.S.-militairen die op een of andere wijze in militaire dienst lichamelijke of geestelijke schade hebben opgelopen. In vreedstijd of in de oorlog. Hij/ zij en zijn/haar familie worden door de overheid schadeloos gesteld of behandeld. Er zijn permanent zo'n twee miljoen mensen bij de militaire dienst betrokken. Omdat de medische voorzieningen voor de gewone burger onbetaalbaar zijn, is het alleen al uit hoofde van de medische verzorging, aantrekkelijk om in militaire dienst te gaan.

Bij dit *Veteran* bureau hebben wij een korte stiltekring gevormd en heeft een jonge Duitse vrouw een toespraak gehouden. Kern van die toespraak en de petitie was: aandacht voor de 300.000 mannen en vrouwen die bij het leger betrokken en arbeiders zijn of waren op de verschillende Test Sites; die niet door de overheid worden erkend, maar wel gestorven zijn of ernstig ziek zijn van de gevolgen van straling.

Na een korte maar gastvrije lunch bij een van de vredesvrouwen thuis, haastten we ons naar de ingang van de Kirtland Airforcebasis aan de rand van Albuquerque waar zo'n 17.000 mensen werken. Langs de vierbaans brede autoweg die naar de toegangspoort van de basis leidt, hebben we ruim een uur bij een temperatuur van 35°C met grote spandoeken gestaan:

“Op deze dag van Hiroshima, vragen we aandacht voor de stralingslachtoffers”

's Avonds organiseerden we met dezelfde Albuquerque-vredesmensen een lampion-herdenking op de vijver van de Universiteit van New Mexico.